

ски кола и тѣ съ чамови дървета. Въ първата кола видѣхъ едни голѣми шарени волови, баснословно голѣми, а и на колата имъ гудилъ човѣка до толкова гринди и пражини, като че ли вдигналъ всичкитѣ Карпатски дървета; слѣдъ тѣхъ идѣхъ и други почти се съ добри волови и много натоварени, но не както бѣхъ първитѣ. Извихъ тѣ край брѣгъ и почнахъ да отпръгати и да хранятъ. Утидохъ при стопанина на първата кола и ушъ глѣдамъ стоката, но учитѣ ми се въ воловитѣ: едри, широки, вратести, рога не до тамъ прави и голѣми, но и кълки пълни, крака гачели бѣхъ мечески и си рекохъ на ума: по голѣмина и широчина „нѣматъ никаква разлика отъ серескитѣ биволи“.

Ступанина на воловитѣ ме пита по влашки: какво у-глѣдвашъ воловитѣ ли господине?

— Да, тѣхъ, му отговорихъ.

— Защо ги глѣдате, моляви?

— Защото ся шарени, за това ги глѣдамъ.

— Ами шарени волови до сега не си ли видѣлъ? или искашъ да ми уручасашъ стокати, а? и сърдито доде при мене.

— Недѣй ся сърди, рекохъ, не дѣй, шарено нѣщо не уручасва никакъ, а правичката ми кажи: отъ гдѣ си взелъ тия волови за да ида и азъ да си купя отъ тия раси крави, а пакъ като го видѣхъ, че пуши и пица (чубучка), отворихъ му табакерата си и му я подадохъ да си напълни чобучката, той приближи и щомъ почна да си я тълчи, като пуснатъ циганинъ въ плѣвникъ, почна да ми казва:

— А че отъ тия раси крави ся намиратъ тадыва и по селата по най-много ги има около Сан-Миклошъ и Сибий.

— По колко ли ги даватъ едната, мошуле?

— А че домнуле — коконашъ, не сж до тамъ ефтени.

— Да ли 100-на фиоринта т. е. до 20 минца ги даватъ?

— А че, Домнуле май, налучи защото има и по 150 и до 200 фиоринта, но тѣ ся намиратъ само у боляритѣ и то защото много млѣко даватъ.

— Ами тия раси крави не даватъ ли много млѣко?

— Недаватъ, защото тия сж корчъ¹⁾.

¹⁾ „Корчъ“ значи „смѣсъ“ или по турски „мелѣвъ“.